

वा० रा०

॥ ९९ ॥

शुनक इति कनिष्ठपुत्रनाम ॥ १८ ॥ पितृषु पितृणां ॥ रक्षिष्यामीत्यर्थैरक्ष्ये इत्यार्पणं ॥ १९ ॥ रामेति संवृद्धिः ॥ २० ॥ मध्यमं मध्यमपुत्रं विक्रेयं मातापित्रोर्विक्रेयत्वेन संम
तं मन्येऽर्थादिति शेषः ॥ २१ ॥ ब्रह्मवादिनः मध्यमपुत्रस्य ॥ २२ ॥ गृहीत्वा क्रीत्वा यद्यप्यपत्यस्य दानक्रयौ शास्त्रनिषिद्धौ तथापि अनेन कुलहानौ धर्मार्थमपत्यदानमि
व यज्ञायापत्यक्रयोनविगीत इति सूचितं ॥ पुत्रस्य चैव पित्रधीनतोचितेति च बोधितं ॥ २३ ॥ शुनः शेषं रथमप्येत्यन्वयः ॥ २४ ॥ इति रामाभिरामेश्रीरामीये रा० वा०

ममापि दयितं विद्विकनिष्ठं शुनकं प्रभो ॥ तस्मात्कनीयसं पुत्रं न दास्ये तव पार्थिव ॥ १८ ॥ प्रायेण हि नरश्रेष्ठ ज्येष्ठाः पितृषु बलभाः ॥ मा
तृणां च कनीयांसस्तस्माद्रक्ष्ये कनीयसं ॥ १९ ॥ उक्तवाक्ये मुनौ तस्मिन्मुनिपत्यांतयैव च ॥ शुनः शेषः स्वयं राम मध्यमो वाक्यमब्रवी
त् ॥ २० ॥ पिता ज्येष्ठमविक्रेयं माता चाह कनीयसं ॥ विक्रेयं मध्यमं मन्ये राजपुत्रनयस्व मां ॥ २१ ॥ अथ राजा महाबाहो वाक्यान्ते ब्रह्म
वादिनः ॥ हिरण्यस्य सुवर्णस्य कोटिभीरत्नराशिभिः ॥ २२ ॥ गवांशतसहस्रेण शुनः शेषं नरेश्वरः ॥ गृहीत्वा परमप्रीतो जगाम रघुनंद
न ॥ २३ ॥ अं वरीषस्तुराजपीरथमारोप्य सत्वरः ॥ शुनः शेषं महातेजा जगामाशु महायशाः ॥ २४ ॥ इत्यार्पे श्रीरामा० वा० आ०
वा० एकपटितमः सर्गः ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ शुनः शेषं नरश्रेष्ठ गृहीत्वा तु महायशाः ॥ व्यश्रमत्पुष्करे राजाम
ध्यान्हे रघुनंदन ॥ १ ॥ तस्य विश्रममाणस्य शुनः शेषो महायशाः ॥ पुष्करं ज्येष्ठमागम्य विश्वामित्रं ददर्श ह ॥ २ ॥ तप्यंतं मृपिभिः संधि
मातुलं परमातुरः ॥ विषण्णवदनो दीनस्तृणयाच श्रमेण च ॥ ३ ॥ पपातां के मुने रामवाक्यं चेदमुवाच ह ॥ न मे स्ति मातानपि ताज्ञात
यो बांधवाः कुतः ॥ ४ ॥

वा० एकपटितमः सर्गः ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ व्यश्रमत् ॥ व्यश्राम्यदिति पाठांतरं ॥ १ ॥
विश्रममाणस्येति विश्रामत इत्यर्थे आपर्णं ॥ २ ॥ तृणया पिपासया ॥ जिजीविषया च ॥ श्रमेण चेति विषण्णवदनत्वे दीनत्वे परमातुरत्वे च हेतुः ॥ ३ ॥ अंके उत्संगे ॥
मातुलत्वात्तत्रपातः बांधवाः कुतो दूरादेव सर्वथानसंत्येवेत्यर्थः ॥ ४ ॥

वा० का०

॥ ९९ ॥